

Rasspecifik avelsstrategi (RAS) för Greyhound

2025 - 2029

Innehåll

Inledning	3
Sammanfattning över avelsrekommendationerna	4
Greyhound - två olika varianter	5
Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare	6
Fertilitet med strategi och mål	6
Exteriör med strategi och mål	7
Hälsa	9
Vardag Mentalitet	11
Population	11
Historik och dess svenska utvecklingen	17
Förankring av RAS i Svenska Greyhoundklubben	21

Bilagor

Standarden	P1
Raskompendium	P2
PRA	F1
Pannus	F2
Greyhound Hereditary Neuropathy (GHN)	F3
Greyhound Hyperesthesia Syndrome	F4
Kryptorkism	F5

Inledning

Bakgrund På Svenska Kennelklubbens kennelfullmäktige 2001 fattades beslut om att det för varje hundras ska finnas en s.k. rasspecifik avelsstrategi (RAS).

Uppdraget att utforma dessa lades på specialklubbarna som i sin tur i huvudsak delegerade ut arbetet på rasklubbarna.

För greyhound ligger samordningsansvaret hos specialklubben, Svenska Vinthundklubben (SvVK), som lade ut arbetet på Svenska Greyhoundklubben (SvGK) som utformar sitt RAS-dokumentet.

SvGK uppföljning av RAS arbetet med revideringen av RAS startades 2022 av Johan Rosengren. Det sändes in 2024 till SvVK och SKK, efter många påpekande från SKK bland annat av uppbyggnaden av dokumentet och avsaknad av statistik/information om alla Greyhounds tillsatte SvGK en arbetsgrupp 2025 som består av Åsa Wall, Helene Lius & Rene Rasmussen.

Sammanfattning över avelsrekommendationerna

Rasklubbens avelsrekommendationer är:

Standard

Känd Greyhound Hereditary Neuropathy (GHN) status

Kapplöpning

DNA-testa för PRA.

Inför varje avelstillfälle ögonlysa båda avelsdjuren, innan du bokar tid hos veterinären för ögonlysning ska du betala och beställa genom SKK hos deras E-tjänster.

Greyhound – tre olika varianter

Nedan använder vi standard för greyhound avlad efter rasstandarden, och ordet kapplöpning för greyhound avlade för kapplöpning eller coursing.

Båda dessa varianter tränar och tävlar man lure-coursing med som är greyhoundens bruksprov.

Som nämnts i rasens historiska bakgrund så är rasen i Sverige sedan 1950-talet delad i två. Internationellt finns också en tredje variant för coursing. Delningen av rasen är i det närmaste total. Några enstaka korsningar har förekommit de senaste 50 åren och det finns några få individer kvar. Dock på senare år har en del uppfödare både i Sverige och utomlands gjort nya försök med oftast främst coursinggreyhounds.

Rasens status som ett av det snabbaste tamdjuret av alla och människans vilja att tävla har bidragit till en stor racingindustri i många av världens länder. Förutsättningarna på racingbanan är lite annorlunda än de som rasen ursprungligen avlats för. För att testa greyhoundens ursprungliga förmåga finns idag lure-coursing som mest liknar dess ursprungliga funktion.

I Sverige finns ingen delning mellan typerna, utan både inom SKK och hos försäkringsbolagen hanteras de som en ras.

Svenska Greyhoundklubben är inte för någon officiell delning av varianterna i två raser.

Men önskar att varianterna kan separeras i registrerings synpunkt.

Vinsten med det hade varit tillförlitlig statistik från både SKK och försäkringsbolagen samt att de båda typerna skulle hamna i en rättvisare försäkringsklass.

För att få fram rätt statistik och underlag för framtida avelsarbete, skall det arbetas för en registreringsteknisk särskiljning av typerna. Detta kan till exempel ske genom att SvGK redovisar vilka kullar med greyhounds avlade efter standarden som fötts.

Det skall dock betonas att en delning av rasen i två raser inte är önskvärt.

Vi skall arbeta för att varianterna är möjliga att särskilja i SKK's och försäkringsbolagens register.

Regler och rekommendationer för uppfödare och hanhundsägare

Avelspolicy och avelsstrategi, avelspolicyn innehåller både de övergripande målen, som beskriver vart vi vill nå i framtiden, och de kortsiktiga och mer konkreta mål som vi vill uppnå de kommande fem åren.

I avelspolicyn finns även en beskrivning av läget i rasen vad gäller population, funktionsegenskaper, vardagsmentalitet, hälsa och exteriör.

Rasklubbens avelsrekommendationer är:

RAS 2025 Avelsstrategin beskriver hur och vad vi ska göra för att uppfylla de mål som framgår av policyn.

Vem ansvarar för rasen?

Det fastslås i SKK´s grundregler att varje medlem som upplåter sin hund till avel ska vara väl förtrogen med RAS. Ansvaret för rasens framtid ligger alltid ytterst hos den enskilda uppfödaren och ägaren till avelshunden.

För att kunna fatta relevanta beslut behöver dock den enskilda uppfödaren både allmänna kunskaper om avel och tillgång till fakta kring såväl den egna tiken som den tilltänkta avelshanen.

Rasklubbens mål är att väcka intresse för och främja avel av mentalt och fysiskt sunda, jaktligt och exteriört fullgoda greyhound.

Rasens utveckling och framtid grundar sig på uppfödarnas val av avelsdjur och aveln måste vara målinriktad, långsiktig och hållbar, så att den inte leder till brister avseende funktionsegenskaper, vardagsmentalitet, hälsa och exteriör.

En förutsättning för allt detta är att vi inte tömmer rasen på genetisk variation, samt är ärliga med fördelar och brister hos den egna hunden och inte undanhåller ohälsa hos den.

Rasklubbens avelsrekommendationer är:

Standard:

Känd GHN-status

Kapplöpning:

DNA-testa för PRA

Inför varje avels tillfälle ögonlysa båda avelsdjuren, beställ från kennelklubben

ECVO-intyget.

Fertilitet

Vi kan inte se några problem på detta område. Handlingsplan och mål är tills vidare de samma som för frågorna i avsnittet hälsa.

Beskrivning av nuläget

Greyhound avlad efter rasstandard

Exteriör

Rasen beskrivs inte särskilt utförligt i rasstandarden, men den allmänna uppfattningen är dock att den fullt tillräckligt beskriver de rasspecifika värdena.

Svenska greyhounds håller av tradition mycket hög standard i ett internationellt perspektiv. Sedan 1960-talet har svenska hundar väsentligt bidragit till den population som finns i världen idag. Standardgreyhounds är främst en sällskapshund men används även på utställning samt lure-coursing där flera har blivit champions inom lure-coursing. Detta kräver god fysik, anatomi och kroppskontroll och de flesta standardgreyhounds uppskattar denna aktivitet. För ytterligare fördjupning i rasens exteriör se bifogat: Raskompendium Rasstandard.

Mål

Anordna minst ett medlemsmöte för exteriör ut- och fortbildning innan utgången av 2026. Därefter försöka hålla ett medlemsmöte med ut- och fortbildning varje år med aktuellt tema.

Handlingsplan

Då rasen inte har några större exteriöra problem används standarden som mål och förebild. Utställningar i SKK's, SvVK's och inte minst SvGK's regi anses tillräckliga som värdemätare på exteriöra kvaliteter. En god exteriör kvalitet bygger på uppfödarnas kunskaper och erfarenheter. För att inte dessa kunskaper skall gå förlorade, samt att de kan förmedlas till nya uppfödare, bör uppfödarmöten med exteriör ut- och fortbildning anordnas.

Kapplöpningsgreyhound

Avlas för sin förmåga att springa snabbt, har god kroppskontroll under sina lopp oavsett om de tävlar på rundbana, eller deltar lure-coursing prov.

Kapplöpningsgreyhounds måste ha förmågan att lösa de situationer som uppstår under lopp samt vara korrekt byggda för att hålla för de påfrestningar som deras kroppar utsätts för när de springer i hög hastighet, vilket de gör oavsett om de bara leker eller tävlar.

De har i förhållande till hundarna avlade efter rasstandarden rakare vinklar i bakbenen, samt är oftast mindre och lättare. De har även en grundare bröstkorg.

Hälsa

Problematiken med det stora antalet hundar avlade för kapplöpning och det lilla antalet avlade efter rasstandarden gör att det är väldigt svårt att få fram någon försäkringsstatistik eller tillförlitliga data som kan belysa eventuella problem i de olika populationerna.

Det är en utbredd uppfattning att rasens båda varianter är relativt friska.

Tidigare i RAS har det funnits intentioner att göra en hälsoenkät, vilket kommer att genomföras och skickas ut till uppfödare och ägare av båda typerna för att kunna lyfta eventuella problem.

Det är viktigt att rasklubben har en omvärldsbevakning för att uppmärksamma vad som sker med rasens båda varianter över hela världen.

De problem som funnits/kan finnas är "olika" för de båda varianterna.

Finns det mera uppfödarna måste fortsätta att ta hänsyn till kommer "enkäterna" förhoppningsvis belysa dem.

Standardgreyhound

Greyhound Hereditary Neuropathy (GHN)

Sedan många år finns ett gentest för nya kombinationer vilket gjort att sjukdomen inte uppkommit alls på många år. Dock är det viktigt att bibehålla testning och upplysa om sjukdomen.

På senare år har man även uppmärksammat en annan sjukdom som man misstänker kan vara neurologisk och där en norsk veterinär har forskat på sjukdomen. Den yttrar sig med att hunden vill klia sig med ett bakben och biter sig i en framtass.

Denna sjukdom har fått namnet ***Greyhound Hyperesthesia Syndrome***, men man vet inte orsaken till det ännu.

Det man vet är att de affekterade hundarna är närbesläktade. Här får fortsatt forskningen följas. Finns endast ett fall noterat i Sverige och det är en Norsk import.

Mer finns att läsa i bilagor på SvGK's hemsida.

Kapplöpningsgreyhound

Pannus är ett tillstånd som påverkar hundens öga och som så småningom kommer att leda till blindhet om den inte behandlas.

PRA innebär en progressiv förlust av näthinnan.

Kryptorkism Det finns ingen överrepresentation av Kryptorkism hos standardgreyhound, men det förekommer relativt mycket på kapplöpningsvarianten.

Mer finns att läsa i bilagor på SvGK's hemsida.

Handlingsplan

Då klubben är för liten för att genomföra eget arbete i frågan är huvudstrategin omvärldsbevakning av hälsofrågor. Samt samla information från greyhoundägare och uppfödare för att se om det finns några orosmoln vad gäller hälsa som rör rasen genom en hälsoenkät.

Verka för en delning hos försäkringsbolagen, mellan greyhounds avlade enligt rasstandarden och de avlade för kapplöpning.

Mål

Publicera minst ett reportage om året om hälsofrågor i SvGK's publikation Greyhound Nytt.

2027 - Arbeta fram en ny strategi genom att samla in information om hälsofrågor genom hälsoenkäter för att få information om hälsoläget på båda varianterna.

2027 - Ha kartlagt förekomsten av de två ögonsjukdomar som förekommer på kapplöpningsvarianten, samt arbeta för att minska förekomsten av Kryptorkism.
Till revideringen av RAS 2029 arbetat fram mål och handlingsplaner genom hälsoenkäter och analyser på enkäterna.

Vardags mentalitet

Greyhound är en öppen och lättillgänglig ras, om den får utlopp för sin inneboende energi är den mycket lämplig som sällskaps- och familjehund.

Den är lättlärd till en viss nivå, men givetvis kan den urgamla instinkten att reagera på flyende vilt bidra till lite extra arbete. Man skall förvänta sig att greyhounds rättframt, oblygt men värdigt välkomna människor de möter.

Inom rasen finns de som jobbar med bland annat lure-coursing, kapplöpning, lydnad, viltspår och agility. I övrigt är rasen en utpräglad sällskapshund som måste få sträcka ut på ett öppet fält med jämna mellanrum.

Handlingsplan

Rasen har inga kända problem inom området, trots att hundarna inte får utöva den uppgift de är framavlade för. Därför skall alla aktiviteter som kan passa hundarna uppmuntras genom artiklar och aktiviteter.

Mål

Publicera artiklar i Greyhound Nytt om lämpliga aktiviteter och visa på bra exempel.

Anordna minst en aktivitetsdag, med möjlighet att prova på olika områden innan utgången av 2026.

Anordna ett aktivitets championat innan utgången av 2025.

Population

I Sverige finns uppskattningsvis ca 100 greyhounds avlade efter standarden, och 1200 av bruks typ. Valpar de senaste 3 åren har det fötts 28 valpar fördelade på 3 uppfödare och 5 kullar. Tikarnas ålder vid första valpkull har i snitt varit 5 år, yngsta 4 år äldsta 6 år. Det följer trenden från tidigare år.

Genomsnittlig kullstorlek de tio senaste åren 5,3, median 6.

Det är en minskning i genomsnittstorlek med en valp per kull, medan median ligger fast.

I genomsnitt har det fötts ca. 9,5 hundar per år 2021-2023.

Vilket är en trend nedåt på ett par hundar per mätperiod. Senaste 10 års perioden har det fötts 20 kullar och 91 valpar. Fördelat på 9 uppfödare.

Noterbart är att en uppfödare står för 7 kullar och 45 valpar.

Sedan perioden 2004-2006 har antalet födda hundar per år minskat från ca 30 till ca 9,5.

Övriga länder med betydande numerär uppfödning är USA Frankrike Storbritannien Tyskland Australien de nordiska länderna sammantaget har haft en ganska stor del av den totala populationen i världen, men det ser ut att vara en vikande trend. Utvecklingen följer den svenska trenden.

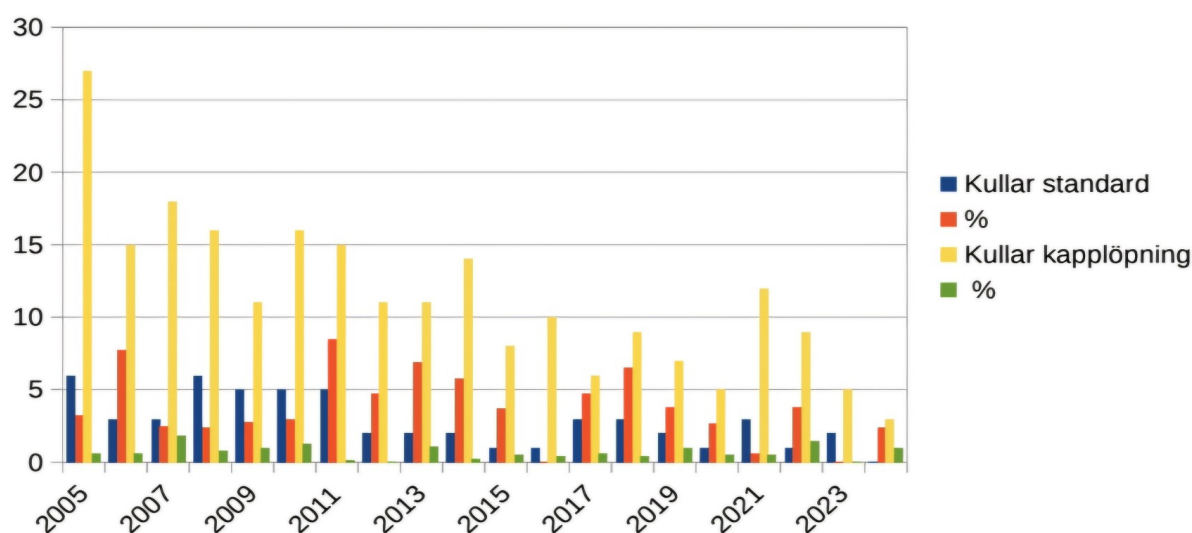
Det importeras någon eller några enstaka individer per år. Eftersom det föds så få kullar, är det av vikt att enskilda djur inte överanvänds i aveln. Tittar man på en årlig basis så tar uppfödarna det ansvaret. Några enstaka hanhundar har använts lite mer, det finns dock ingen trend att alla uppfödare under en period använder samma individer.

I ett längre historiskt perspektiv kan vara värt att nämna att en hund från 50-talet, Treetops Hawk, har stort inflytande. Han förekommer i de flesta 12 ledes stamtavlor 3- 500 gånger, ibland ännu fler. Det torde inte gå att hitta någon greyhound i världen som inte härstammar från denna individ, givetvis inte inräknat greyhounds avlade för kapplöpning eller coursing.

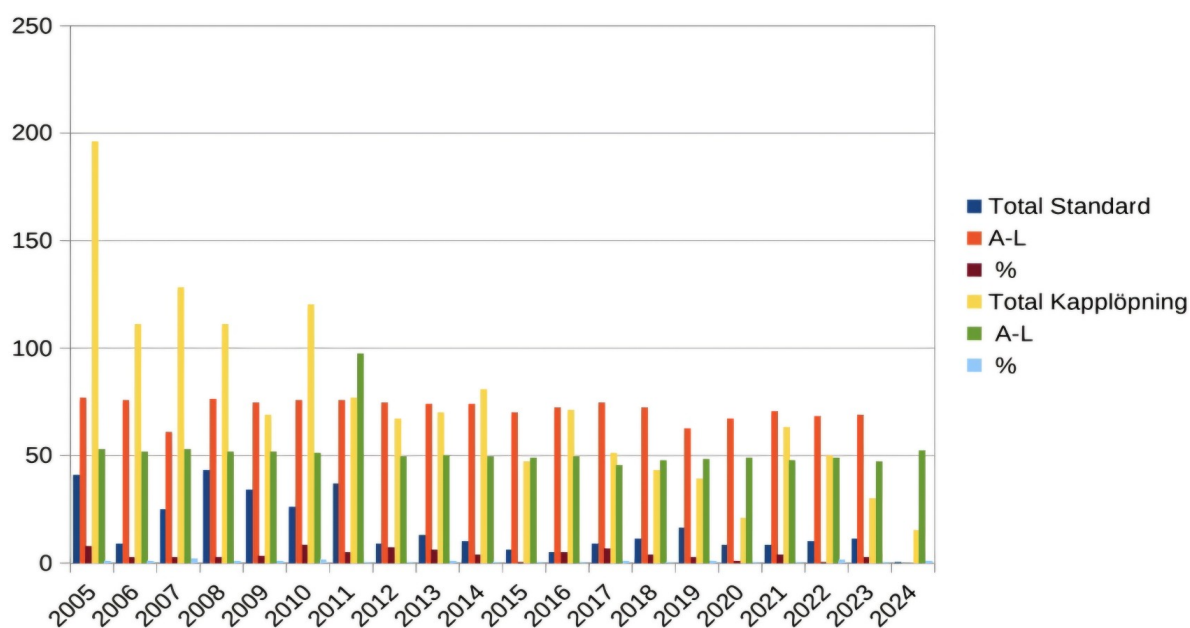
Diagrammen nedan visar kullar födda i Sverige med inavelsökning (%) ancestorloss (A-L), samt fördelning tikar-hanar, snitt valpar per kull, antal importtikar-hanar. Fördelat på de två varianterna. Ancestorloss (A-L) är ett instrument som mäter förlusten av antalet specifika individer i en hunds stamtavla. Idealet är 0% förlust. Uppgifterna finns i våra databaser greyhound-data och greyhuondarkivet. Vi har använt uppgifter från generation 9, inavelsökningen är över 5 generationer.

Antal kullar och inavelsökning

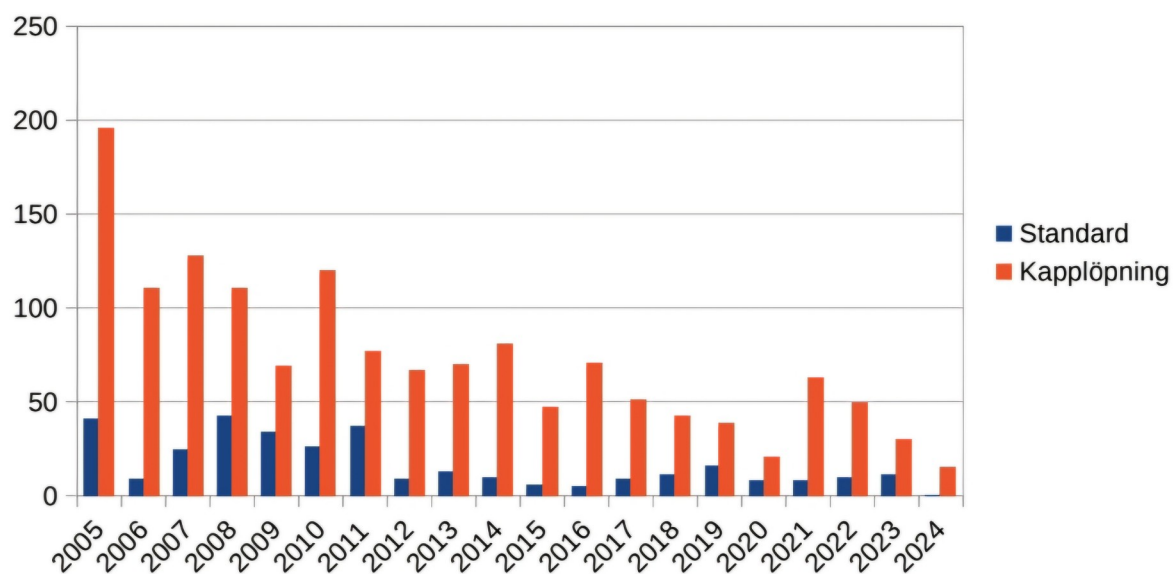
Kullar & inavels procent

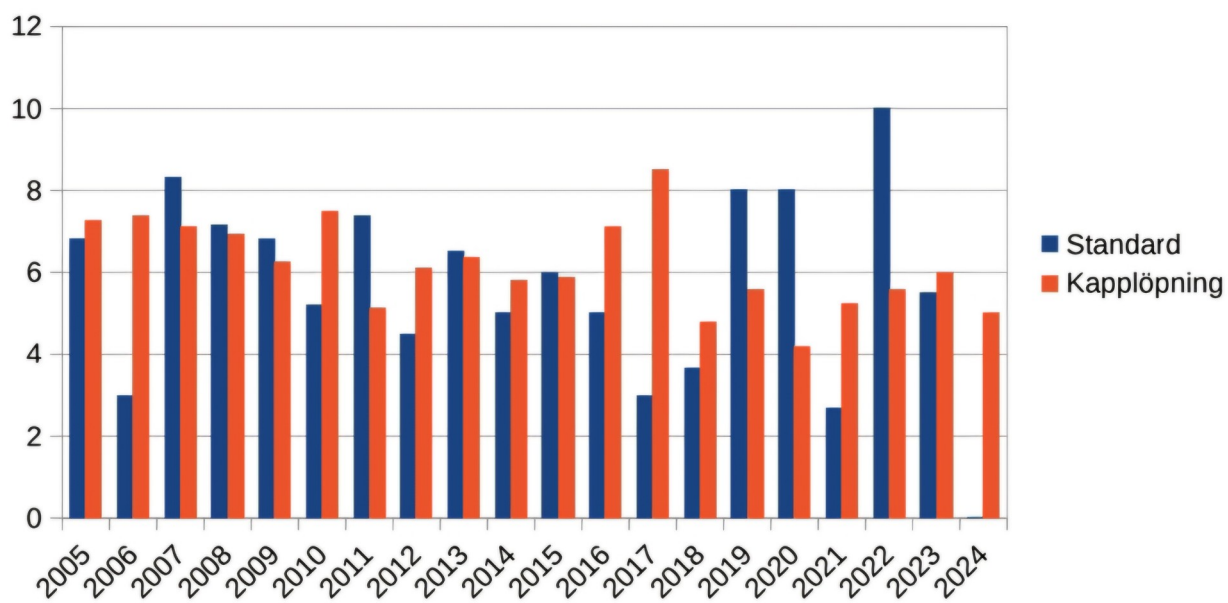
Total Standard & Kapplöpning

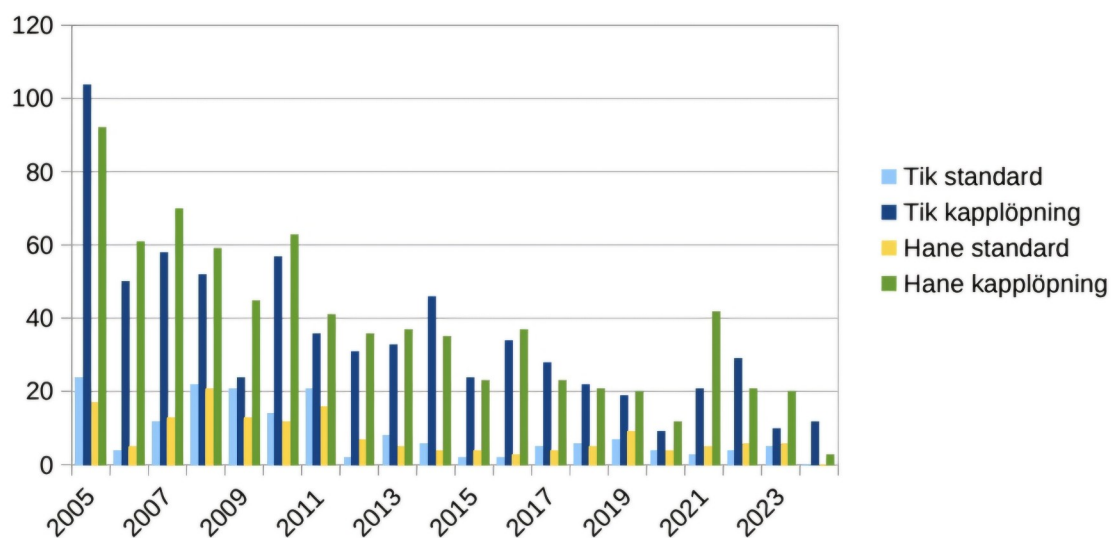
Totalt antal födda

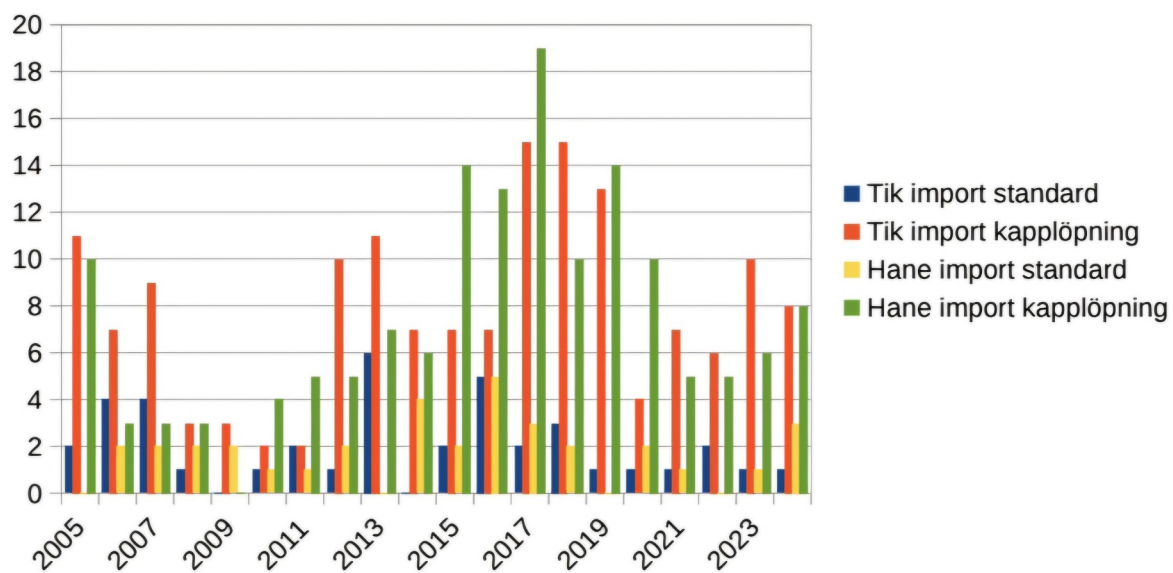
Snitt antal födda per kull

Proportionerna Tik/Hane

Proportioner tik/hane import

Standardgreyhound											Kapplöpningsgreyhound										
	T	H	Tot	K	S/K	A-L	%	IT	IH	Alla		T	H	Tot	K	S/K	A-L	%	IT	IH	Alla
2005	24	17	41	6	6,83	76,48	7,75	2	0	43	2005	104	92	196	27	7,26	52,58	0,64	11	10	217
2006	4	5	9	3	3,00	75,77	2,46	4	2	15	2006	50	61	111	15	7,40	51,46	0,62	7	3	121
2007	12	13	25	3	8,33	60,60	2,35	4	2	31	2007	58	70	128	18	7,11	52,80	1,84	9	3	140
2008	22	21	43	6	7,17	76,01	2,81	1	2	46	2008	52	59	111	16	6,94	51,80	0,83	3	3	117
2009	21	13	34	5	6,80	74,32	2,99	0	2	36	2009	24	45	69	11	6,27	51,36	1,03	3	0	72
2010	14	12	26	5	5,20	75,64	8,50	1	1	28	2010	57	63	120	16	7,50	51,97	1,25	2	4	126
2011	21	16	37	5	7,40	75,77	4,78	2	1	40	2011	36	41	77	15	5,13	49,09	0,13	2	5	84
2012	2	7	9	2	4,50	74,55	6,85	1	2	12	2012	31	36	67	11	6,09	50,28	0,03	10	5	82
2013	8	5	13	2	6,50	74,15	5,80	6	0	19	2013	33	37	70	11	6,36	50,09	1,09	11	7	88
2014	6	4	10	2	5,00	74,00	3,75	0	4	14	2014	46	35	81	14	5,79	49,50	0,22	7	6	94
2015	2	4	6	1	6,00	69,90	0,00	2	2	10	2015	24	23	47	8	5,88	48,70	0,56	7	14	68
2016	2	3	5	1	5,00	72,40	4,70	5	5	15	2016	34	37	71	10	7,10	49,19	0,40	7	13	91
2017	5	4	9	3	3,00	74,51	6,50	2	3	14	2017	28	23	51	6	8,50	45,55	0,63	15	19	85
2018	6	5	11	3	3,67	72,40	3,79	3	2	16	2018	22	21	43	9	4,78	47,90	0,42	15	10	68
2019	7	9	16	2	8,00	62,65	2,65	1	0	17	2019	19	20	39	7	5,57	48,32	1,01	13	14	66
2020	4	4	8	1	8,00	67,30	0,60	1	2	11	2020	9	12	21	5	4,20	48,77	0,56	4	10	35
2021	3	5	8	3	2,67	70,27	3,80	1	1	10	2021	21	42	63	12	5,25	47,39	0,53	7	5	75
2022	4	6	10	1	10,00	68,00	0,00	2	0	12	2022	29	21	50	9	5,56	48,62	1,42	6	5	61
2023	5	6	11	2	5,50	69,05	2,35	1	1	13	2023	10	20	30	5	6,00	46,81	0,08	10	6	46
2024	0	0	0	0				1	3	4	2024	12	3	15	3	5,00	52,10	1,03	8	8	31

S/K = Snitt per kull
A-L = Ancestor loss
% = Inavelsgrad
IT = importtik
IH = importthane

Dia 1. Stapel Tik/Hanar Standard imp tik/hane ovanpå / Kapplöpning lika. Antal.
Dia 2. Stapel Total Standard/Kapplöpning bredvid ej imp - streck A-L o % ovanpå
Dia 3. Tot Standard - Kapplöpning / s-k Standard - Kapplöpning
Dia 4. Kullar % Standard Kapplöpning stapel el linje

Handlingsplan

Som huvudregel, för att undvika kraftig inavel, bör avelsdjur inte vara närmare besläktade än kusiner (inavelsgrad högst 6,25 % räknat som ökning över fem generationer).

Som genomsnittlig nivå i en ras (population) eftersträvas en inavelsnivå understigande 2,5 % räknat på 5 generationer, dvs en inavelsstegring på högst 0,5 % per generation.

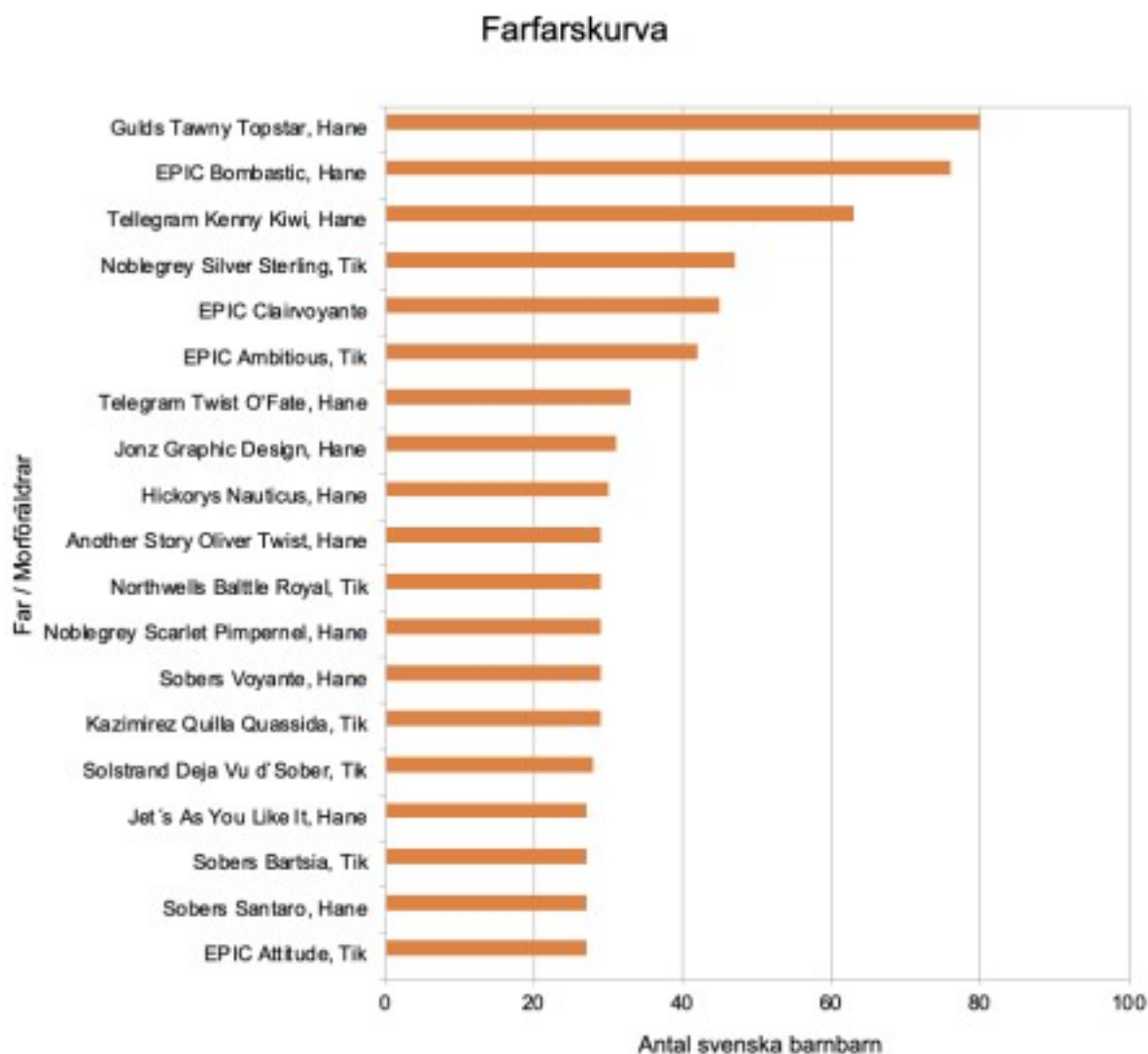
Att uppfödarna försöker närma sig, studera och tillgodogöra sig reglerna för "Hundavel i teori och praktik" (Sofia Malms och Åsa Lindholms)

Detta kan lämpligast ske i form av grupparbeten, där man på uppfödarträff redovisar och diskuterar gruppernas åsikter och tankar, för att snarast kunna lägga fram en lösning som gagnar rasen för avelskommitté och styrelse.

Dessa lösningar bör snarast gå till styrelsebeslut och verkställas i avelsarbetet.

Att uppfödarna arbetar för att dominansen av enskilda hanar i populationen inte ökar till ofördelaktiga nivåer.

Detta sker bäst genom ökat informationsutbyte om tillgängliga hanar. Denna information kan lämpligen offentliggöras genom klubbtidningen eller på SvGK's hemsidan.

Det finns ingen överanvändning av enskilda hundar väldigt få har fler än 1-2 kullar i Sverige, ingen tik eller hane har haft mer än 3 kullar i Sverige de senaste 10 åren.

Som framgår av farfarskurvan ovan så är det inte heller så att någon hund genom sin avkomma har särskilt dominerande ställning.

Om vi tittar på enskilda hundar födda de senaste 15 åren finns ingen på listan ovan, en har 23 barnbarn, en har 16 och två 11.

Mål

Se en minskning av inavelsökning över 5 års perioden 2024-2029 gentemot perioden, jämfört med siffrorna redovisade ovan standardvarianten. Minskning uppnådd från 6,3- 2,4 (4,2)

Historik greyhound avlad efter rasstandard

Historik bakgrund

Greyhunden härstammar från vinthundar som för många tusen år sedan fanns i Orienten. Vinthundar var nomadernas högt skattade sällskap och deras effektivaste jaktvapen på små och medelstora villebråd.

Övertygande bildbevis för att greyhunden var etablerad som specifik ras, finns från konstföremål från förkristen tid, från Grekland och Romarriket (på British Museum). Homeros skriver att det bara var den gamla greyhunden Argus som kände igen Odysseus, när han återvände från sina färder. I Bibeln är greyhunden den enda hundras som omnämns (Ordspråksboken 30:29-31 - engelska övers., King James-versionen, 1611).

Rasen var mycket uppskattad för sina jaktegenskaper och sin skönhet.

Rasens namn lär komma från en grekisk översättning av ett hebreiskt ord som betyder smärt och smal midja. Innan skjutvapnen fanns, var en hetsjakthund en garanti för tillgång till föda.

Rasen kom med romarna till de brittiska öarna vid tiden för Jesu födelse och blev högt skattad i England och Irland.

Det var de rika och förnämans hund och vanligt folk fick ej äga dessa hundar.

Fattigt folk hade likväl greyhounds som de jagade med om nätterna - hundar som var mörkfärgade för att inte synas; de vita hundarna var det fina folkets hundar.

När det inte längre var nödvändigt med hetsjakt, fortsatte man intresset för rasens funktion i coursing tävlingar, där två greyhound släpps efter ett villebråd som kommit inom synhåll (oftast hare). De första tävlingarna anordnades i slutet av 1700-talet i England.

”The National Coursing Club” bildades 1858 och ”The Greyhound Stud Book” upprättades 1882.

Ur den välorganiserade coursing-sporten växte också intresset att tävla med hundarna i exteriörbedömning. Det var i hög grad greyhoundsägare som tog initiativet till att bilda The Kennel Club i England 1873 och skapa utställningarna.

Redan på den tiden kunde man konstatera att det var olika hundar som tävlande i coursing och på utställningarna!

Först 1926 introducerades hundkapplöpning på bana efter mekanisk hare (av en amerikan i England!). I takt med avvecklingen av coursing efter levande villebråd, har intresset för kapplöpningar ökat och tagit över rasen numerärt.

Det har lett till att skillnaden mellan ”kapplöpninggreyhounds” (kapphundar och coursing-hundar) och hundar avlade enligt standarden blivit än tydligare.

Den nyligen introducerade nya sporten lure-coursing lockar i hög grad ”utställningshundarna” och kan innebära ett gynnsamt tillskott för rasens sunda avels utveckling.

I Sverige var hetsjakt möjlig bara på slätterna i Skåne och var något som förekommit mycket länge och ”ännu på 1860 talet hölls vinthundar på de flesta skånska herresäten”.

Några svenska coursing tävlingar anordnades dock inte och hetsjakt är sedan länge förbjudet i vårt land.

Redan på 50-talet togs de första ansatserna till bankapplöpning i vårt land.

Hundkapplöpningar tycks dock inte slå rot hos oss som i England och USA och många andra länder. Den svenska greyhounds historien ur utställnings perspektivet är mycket överskådlig.

Under 1900-talets första hälft förekom rasen på utställningar och var välkänd som vinthundarnas prototyp. Dessa tidiga svenska utställningsgreyhounds är dock numera helt borta ur alla stamtavlor och detta historiska kapitel lämnas därför därhän i denna översikt.

I mitten av 1900-talet dominerade i England en rad uppfödare, vilka fick betydelsefullt inflytande på den svenska utvecklingen (Treetops, R P, Shalfleet, Parcancady, Carnlanga m fl) Marianne Fürst Danielsson (Jidjis kennel) lade grunden till den moderna svenska Greyhonden i slutet av 40-talet. Importer från England och Belgien var start materialet och hundarna kom från samma engelska blodslinjer. En fin stam utvecklades i Västsverige.

I början av 1950 talet importerade Carin Lindhé (Mountebanks kennel) hundar från Treetops kennel som då var den dominerande engelska uppfödningen.

Astrid Jonsson (Sobers kennel) gjorde bruk av dessa fina engelska importörer.

Hon använde tre halvbröder efter den legendariske Treetops Hawk i tre generationer och fick fram en mycket enhetlig stam av bildsköna hundar.

På sextiotalet dominerades greyhoundscenen i landet av de stabila vackra sunda västsvenska hundarna och de hypereleganta Sobershundarna.

Hundarna var de facto genetiskt mycket nära släkt men utseendemässigt av två typer. 1966 är en milstolpe i rasens svenska historia då en Soberstik parades med en genuin Jidjis-avlad hund (uppf. Göran Bodegård och Bo Bengtson) och det i den kullen föddes en tik - Guld - som blev stamtik på Ann Gustafssons kennel med samma namn.

Guld parades med två olika hundar, som också de var av väsentligen samma härstamning som de tidigare engelska importerna. Guldhundarna fick, under 70- och 80-talen, tillsammans med hundar från fortsatt uppfödning av Bodegård (ej ngt kennelnamn) ett dominerande inflytande på utställningsgreyhounds i Sverige och Norge (där framförallt den framgångsrika Jet-kenneln, Espen Eng och Kari Engh, grundades på dessa linjer).

Dessutom hade hundarna också ett mycket starkt inflytande i många andra länder inklusive England och USA, genom de exporter som gjordes. Flera viktiga satellituppfödningar etablerades i Sverige och Norge. ”The Swedish Greyhound” fick nu världsrykte och det är förvisso sant att bredden och djupet på kvaliteten då inte kunde hotas någon annanstans i världen, inklusive rasens hemland. Våra hundar var av en högklassig enhetlig typ och en rad storvinster noterades i finaltävlingar. Hundarna var vackra, välbyggda, sunda och friska.

Nästa kapitel inleddes på slutet av 1980-talet när Astrid Jonssons dotterdotter Bitte Ahrens återupptog Sobers Greyhoundsuppfödning och startade med en tik, Trecarne Amber of Solstrand, ägd av svenska Dagmar Kenis i England. Amber hade dubbla svenska linjer.

Dagmar hade startat sin uppfödning i USA på 60-talet med en 12 helsyster till den Soberstik som blev mamma till Guld. Den nya Sobers-eran har blivit mycket framgångsrik och tagit över den svenska manteln av topp Greyhounds. Ambers enda kull - med en av de mest framgångsrika Guldhundarna - skapade en stabil utgångspunkt för de nya Sobershundarna.

Dessa är genomgående högklassiga och typ lika, men inte av samma typidé som de tidigare svenska topphundarna, som förvisso finns kvar, men bleknat något i skuggan av Sobershundarnas stora framgångar över hela Europa.

Text: Doktor Göran Bodegård från 1990-tal

Fotnot: ”avelsprocent” är lika med ökningen av inavelsgraden som visas i SKK Avelsdata.

Historik kapplöpningvarianten

Den 1 maj 1953 skulle Sportjournalisternas klubb fira ett jubileum med en stor gala på Stockholms Stadium. De ville då bjuda på ovanliga sporter och hundkapp blev ett förslag.

Man skrev då under sommaren 1952 till kennelklubben, som vidarebefordrade detta till Svenska Vinthundklubben (SvVK).

Vinthundklubben tillsatte en kommitté på hösten 1952, som bestod av Ingrid af Trolle, Bror Nilsson och Lars Köhler.

Det företogs två studieresor till Norge för att få veta mer om hundkapp, eftersom norrmännen redan var igång med hundkapplöpning vid den tiden. Vintern 1952-53 ägnades åt att ta fram utrustning till tävlingar, staketstolpar, brytpålar för linan och startbox.

En som var med berättar:

”I slutet av april testkörde vi på Stadion, och en del saker fungerade inte, brytrullarna byttes ut mot stora mjölkkanor som lånades från Mjolk-centralen. De fylldes med vatten och användes i kurvorna i stället för brytrullar. Till att driva linan användes en vedkap, som ställdes upp på ett lastbilsflak.

Sen hade vi problem med att få tag på hundar, vi hade 6 Whippet, lika många Afghaner och Saluki, men bara 2 Greyhounds. Vi var utlovade ett gage om 3000 kr för tävlingen, det var myc-ket pengar 1953. Så vi ville ju göra rätt för oss. Det visade sig att de flesta av våra tillgängliga hundar inte hade intresse för hartrasan. Vi föreslog då Sportjournalisterna att vi skulle bjuda in norska hundar och ordna en landskamp, detta uppskattades av journalisterna.

Defilerings på stadion 1953, det var inte hundägarna som defilerade.

För att vi skulle få ett bra lag kallade vi på hjälp från Göteborg, som hade hundar som kunde springa.

Den 1 maj 1953 gick tävlingarna av stapeln. När göteborgarna skulle sätta in sina hundar i boxen, så backade dom in hundarna framifrån. Då det visade sig att dom aldrig sett en startbox förut, utan de hade bara kört handsläpp med sina hundar.

Starten har gått i det första loppet på Stadium 1953.

Ett av loppen var ett Whippet lopp, den mångtusenhövdade publiken jublade när starten gick för denna historiska första tävling, och 4 hundar rusade iväg i bredd ner mot första kurvan. Men jublet tystade för mitt i kurvan svängde hela heatet till höger och försvann ut genom porten mot Valhallavägen, det var nästan så `pumpen` stannade på oss i klubben.

Men så dyker hundarna upp igen och springer under publikens jubel vidare mot målet, nu utan hare. Succén var fullständig och resten gick som en dans.

Normännen vann landskampen före Stockholmshunden Aristokrat och sen kom göteborgarna. Tävlingarna blev en succé och vi fick nya medlemmar, engagemang i Folkparkerna och på hösten samma år ett nytt stort arrangemang på Stadium med Svenska Kennelklubben.

Svenska Hundkapplöpningssällskapet bildas

Den 22 april 1953 hölls ett sammanträde med interimskommittén för bildandet av Svenska Hundkapplöpningssällskapet, ekonomisk förening i Stockholm.

Närvarande var Gösta Lindhé, Georg af Trolle, Bror Nilsson, Erik Kinnander, Harald Almér och Bengt Tönnesen.

Det beslöts att klubben skulle bildas och stadgar antogs och vid nästa möte den 26 april valdes en styrelse och funktionärer. Det nybildade arbetsutskottet hade mycket att bestyra. De skulle kontakta och förhandla angående lopp, utse domare och funktionärer, utse och godkänna tävlingsdeltagare, ordna träningsmöjligheter, fastställa priser och funktionärsarvoden, inköpa material, förhandla med myndigheter, Svenska Kennelklubben och Svenska Vinthundklubben. Verka för riksförbund, skicka ut cirkulär till alla vinthundsägare samt försöka få fram DM och SM.

Text Bo Norevik med fler

Birger Frölinger med tre greyhounds som var med och tävlade på kolstybb.

Förankring av Rasspecifik Avelsstrategi i Svenska Greyhoundklubben.

SvGK's RAS är förankrad hos medlemmar, uppfödare och klubbstyrelse genom följande händelseförlopp:

Styrelsebeslut 2007-02-21. Årsmöte 2007-02-25.

Publicering i medlemsbladet nr 40-41 2007 samt klubbens hemsida.

Möjlighet att uttala sig under 2 månader från publicering.

Slutmöte i samband med Lilla Specialen 2007.

Uppdatering 2024 är förankrad vid styrelsemöte 2024 och medlemsmöte.